

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaë, 1661

94 Sublevita vices Papæ gestare valebit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

millitatis ac patientie haberemus exemplum. Docuit enim facientes veros legitimos & plene honorari, dum circa filios sacerdotis ipse talis extitit. a. Meminisse autem Diaconi debent, quoniam Apostolos, id est, Episcopos & presbiteros Dominus elegit: Diaconos autem post ascensum Domini in caelos Apostoli sibi constituerunt, Episcopos sui, & ecclesiae ministros. Quod si nos aliquid audere contra Deum possumus, qui Episcopos facit, possumus: & contra nos audere Diaconi, a quibus fiunt.

7 ps. Hoc autem quod de Diaconorum minoritate dicitur, ubi quae firmandum est, nisi cum locum Diaconus habuerit aut proprii Patriarchae, aut sui Metropolitanus.

C. XXVI. ¶ Diaconus sacerdotibus non praesertur, nisi locum Metropolitanus obtineat.

Unde in forma synodorum legitur. Praecipimus & ne Diaconus (quamvis etiam in dignitate, hoc est, in officio quolibet ecclesiastico sit) ante Presbyterum sedeat: nisi cum locum habuerit proprii Patriarchae, aut Metropolitanus sui pro aliquo capitulo. Tunc enim sicut illius locum tenens honorabitur. Si quis vero praesumpserit hoc tyrannice facere, a proprio gradu repellissimum omnium fiat in ordine suo.

DISTINCTIO XCIV.

¶ Vbi dicitur etiam summus Patriarcha, vices suas committere vales.

C. I. ¶ Etiam subdiaconus vices suas Apostolica committit ecclesia.

Unde i Gregorius ad Episcopos Sicilia libro primo, epistola prima ait.

Valde d' necessarium esse perspeximus, ut sicut praedecessorum nostrorum fuit iudicium, ita uni, eidemque personae omnia committamus, ut ubi nos praesentes esse non possumus, nostris per eum, cui praecipimus, repraesentetur auctoritas. Quamobrem Petro Subdiacono sedis nostrae, intra provinciam Siciliam vices nostras, Deo auxiliante, committimus. Nec enim de eius actibus dubitare possumus, cui Deo auxiliante totum nostrae ecclesiae noticium patrocinium & commisit.

¶ Gregorius,] Restituta est in scriptis ex Polycarpo. Nam antea legelatur, Symmachus Papa.

2 ps. Legationem vero Apostolica sedis quascunque impeditis, usque ad satisfactionem excommunicatur.

C. II. ¶ Excommunicatur qui legationem sedis Apostolicae impedit tenentem.

Unde Alexander Papa I. f. epist. 2. omnibus Episcopis.

¶ Si quis autem legationem i impedit, non unius sed multorum profectum avertit. b. Et sicut multis nocet, ita multis arguendus est. & bonorum societate privandus: i. Et quia Dei causam impedit, & statum conturbat ecclesiae; ideo ab eius liminibus arceatur. Ab omnibus itaque & talis est cavendus, & non in communionem fidelium, usque ad satisfactionem, recipiendus.

¶ Legationem] In epistola ista, concilio Triverensi, & apud Barchardum additur, vestram. Ea enim legatio videtur frangitur, qua Apostolus, & Episcopos pro Christo fungit docuit beatus Paulus 2. Corin. 5. 5.

3 ps. Archidiaconus vero, quatenus ex officio suo clericorum vitam diligenti examinatione debeat inquirere & qua corrigenda videntur, Episcopo munere, nomen dominationem super eos exercere & consensu ab eis exigere prohibetur.

a. Alex. b. al. Presbytero. c. Ivo p. 6. c. 122. d. Poirienf. c. 9. Barch. l. 1. c. 37. h. Alvertit. i. Alarcedus. k. al. quogue.

C. III. ¶ Archidiaconi super Presbyteros jurisdictionem non exercent.

Unde in Cabilonensi concilio, c. 11. legitur.

¶ Datum a est, quod in plerisque locis Archidiaconi super Presbyteros Parochianos quandam exercent dominationem, & ab eis censuram exigunt. Quod magis ad tyrannidem, quam ad reformationem pertinet ordinem. ¶ Si enim iuxta Apostoli b. sententiam, Episcopi non debent esse dominantes in clero, sed forma facti gregis ex animo; multo minus facere isti hoc debent, sed contenti sint regularibus disciplinis, & teneant propriam mensuram: & quod ab Episcopis eis iniungitur, hoc per Parochias suas exercere debeant, nil per cupiditatem & avaritiam praesumentes.

DISTINCTIO XCV.

¶ Vbi autem sacerdotes supra iubentur Episcopis tanquam subditi obedire, non ita intelligentiam est, quasi non liceat eis, praesentibus Episcopis sacra mysteria celebrare (sicut Episcopali supercilio quidam ab his volebant Presbyteros prohibere:) sed quia Presbyteri Pontificibus tanquam filii parentibus debent obedire. Baptizatos etiam Chrismate eis tangere conceditur.

C. I. ¶ Vbi Episcopi desunt, baptizatos in frontibus Presbyteri Chrismate tangant.

Unde Gregorius scribit Ianuario Episcopo Carthaginiensi, lib. 3. epist. 16. indist. 12.

¶ Pervenit et quoque ad nos, quosdam scandalizatos fuisse, quod Presbyteros Chrismate tangere in fronte eos, qui baptizati d sunt, prohibuimus. Et nos quidem secundum usum veterem ecclesiae nostrae fecimus. Sed si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi Episcopi desunt, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizatos & Chrismate tangere debeant, concedimus.

Supra Leo Episcopus contra [Quarvax Chorpiscopus, &c.]

C. II. ¶ Ultra suum modum Presbyteri tendere non praesumant.

Item Gelasius Papa Episcopis per Lucaniam, &c. epist. 1. c. 2.

¶ Presbyteros ultra suum modum tendere prohibemus, nec Episcopali fastigio debita sibi met audacter assument, non conficiendi Chrismatibus, non configurationis pontificalis adhibenda sibi met arripere facultatem.

Sed istud Gregorius pro scandalis sedando semel concessam legitur. Illud autem Leonis Papa & Gelasii, usum approbante, praevaleuit, nisi forte ubi aliquorum consuetudo hoc admisset, ut in absentia Episcopi, extrema necessitate cogente, ex consensu Gregorii, Presbyteri baptizatos in fronte tangant. ¶ Prohibitis vero Leonis & Gelasii in eo casu intelligatur, cum Episcopi praesentes sunt, vel cum non cogit ultima necessitas. Oleo vero sanctificato permittitur eis ungere infirmos. Unde Iacobus f. ait [infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros ecclesiae, qui orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini, & eratis fidei salvabit infirmum.]

2 pars. ¶ Sed queritur, an Episcopi liceat eodem oleo ungere infirmos: vel si impotentibus huiusmodi unctio sit concedenda.

C. III. ¶ Oleo sanctificato non prohibetur Episcopus infirmos tangere.

De his vero inscribit Innocentius Papa ad Decentium Eugubinum Episcopum, epist. 1. c. 111.

¶ Illud g superfluum videmus adiectum, ut de Episcopo lambigatur, quod Presbyteris licere non dubium est.

a. Ivo p. 3. c. 124. b. Pet. 3. c. De consec. dist. 4. presbyteri baptizatos. d. baptizandi. orig. Poly. lib. 3. tit. 10. Mag. 4. sentent. dist. 7. cap. 1. e. baptizando. orig. f. Iac. 5. g. Alcuinus de divinis officiis, pag. 94. Conc. Wormacienf. c. 72. Ivo par. 2. c. 71.

